

Sí, amb matisos

Els portaveus de les distintes forces polítiques del nostre àmbit opinen davant la proposta de província única com a model de vertebració nacional.

com el desenvolupament posterior de l'Estatut (que permet l'autoorganització en comarques, governacions, província única, etc.), i que per tant autoritza a protagonitzar un camí semblant a l'encetat al Principat) han mostrat que el fet provincial al País Valencià ha superat amb escreix la funció delimitadora de les tradicionals tasques administratives de l'estat per a esdevenir realitat *interioritzada* pel conjunt dels valencians tot constituint un triomf notabilíssim però poc valorat fins ara del centralisme.

Els estira-i-arrotonsa en la negociació, per exemple, del nombre mínim d'escons per província-circumscripció electoral afavorí Castelló en detriment de València no per voluntat d'igualar (com en el cas basc) les diferents parts sinó per a resoldre l'atzucac que suposava l'oposició frontal de l'UCD castellanenca a qualsevol fórmula que primara la més crescuda demografia de la província de València. La clàusula del 5% dels vots vàlids emesos exigida per a entrar a l'escrutini en els comicis autonòmics deslegitimava, però, qualsevol pretensió dels possibles i hipotètics *partits provincials* operant en un sentit contrari i, de pas, contra les minories nacionalistes. La discussió i el conflicte provocats per la normativa referent a la coordinació de les Diputacions valencianes o l'espectacular retirada per part del PSPV de la seua proposició comarcalitzadora mostren com el fet provincial és ací un imponderable en el qual es conjunten el triomf històric del centralisme, la desvertebració comunitària i els interessos de les forces polítiques majoritàries. Alguns partits no nacionalistes han assumit la divisió comarcal a l'ús (amb curioses variacions) en la seua organització interna; d'altres, ni tan sols tenen una direcció *regional* que passe de ser un atavisme nominal; les organitzacions empresarials o sindicals, les professionals i tantes altres mantenen estructures provincials moltes vegades desconnectades de les respectives organitzacions de les *províncies germanes*. Mentre les forces polítiques eviten parlar de l'assumpte, la societat civil s'acomoda al provincialisme de sempre. ¿Estarem condemnats al provincialisme per sempre més?

* Professor titular de Dret Constitucional a la Universitat de València-Estudi General

Dalt: Sebastià Serra i Josep Moll. Baix: Filiberto Crespo i Rita Barberà.

Miquel Payeras

Sebastià Serra, secretari segon de la Mesa del Parlament, Partit Socialista de Mallorca-PSM

«Estem totalment a favor de la desaparició de les províncies i la creació de la província única. Això seria coherent amb l'estat de les autonomies. És una incongruència mantenir els governadors civils, diputacions, etc., amb l'actual estructuració autonòmica de l'estat.

L'actuació del govern central manifesta una voluntat política antiautonomista; els governadors civils i altra administració de l'estat central a les autonomies no són més que adminis-

tracions paral·leles a la Generalitat. Nosaltres entenem que l'estat és Generalitat i la Generalitat és estat.

Així mateix caldria que la Generalitat i el seu govern tingués en compte a l'hora de realitzar la teòrica divisió comarcal la necessitat d'evitar tota possible temptació caciquil per part dels qui les governin».

Francesc Quetglas, portaveu del grup parlamentari del CDS

«En primer lloc, cal dir que aquí tenim una informació perifèrica, a través dels mitjans de comunicació, però així i tot es pot afirmar que es tracta d'una qüestió interna catalana i, en principi, a nosaltres ens sembla bé, però hi ha la qüestió que amb una sola

província Catalunya perdria representació a les Corts, i això sí que seria molt trist.

D'altra banda, s'ha de dir que les divisions provincials és un sistema racional de divisió administrativa, però que fou racional al passat, no avui, que ja estan totalment superades: la divisió territorial històrica de Catalunya és la comarcal i, així, és lògic que se cerqui aquest camí. Tinc dubtes de com se farà, i crec que es podrien cercar altres

A l'esquerra, Felipe Guardiola; a la dreta, Josep-Lluís Carod Rovira.

fórmules a través del consens per arribar a una solució satisfactòria».

Miquel Pascual, portaveu del grup parlamentari d'Unió Mallorquina (UM)

«En primer lloc cal dir que això és una qüestió interna catalana. El cert, però, és que hi ha una tradició històrica comarcalista, a Catalunya, i veim perfectament lògic i legítim l'intent de convertir en província única, comarcalitzada, a Catalunya».

Gabriel Godino, secretari del grup parlamentari conservador (AP + PL)

«Personalment pens que si el poble català considera oportú dur a terme una iniciativa d'aquest tipus, és qüestió seva i a mi em sembla molt bé. Si després això dugués problemes de constitucionalitat o no, ja hi ha el Tribunal Constitucional per a decidir-ho».

Josep Moll, portaveu del grup parlamentari socialista-PSOE

«És una qüestió interna de Catalunya, però de tota manera em sembla una cosa molt poc rellevant. Sigui dit

això d'una forma personal, ja que els socialistes de les Illes no ens hem plantejat aquesta qüestió. Això és una qüestió que han de resoldre els mateixos catalans d'acord amb la seva idiosincràsia i visió de la situació».

Joan Saura, portaveu del grup parlamentari Iniciativa per Catalunya

Bé, nosaltres ja vam ser els primers a entrar en aquesta matèria l'any 85.

Som partidaris totalment de la província única, ja que acostava l'administració als ciutadans i s'ajusta més a la realitat que no uns ens abstractes com són les províncies. El nostre grup, però, té unes propostes distintes que es basen en un text alternatiu a la província única, en dues proposicions no de llei per a la creació de regions i supressió de governadors civils, i l'eliminació dels delegats territorials de la Generalitat. A part, també proposem dotar de contingut els Consells Comarcals i buidar de competències les Diputacions.

Luis Gil Orozco, portaveu del CDS

Aquesta proposta frega de prop el marc constitucional actual i modifica les línies territorials. Si es fera una modificació de la Constitució, potser seria una proposta, però de moment és immadura. Aplicar-la al País Valencià seria la solució ideal, però sempre amb una reforma de la Constitució.

Albert Taberner, Esquerra Unida

Pense que la proposta és molt positiva, significa avançar en un procés de racionalització administrativa. Esquer-

ra Unida dona suport a aquesta iniciativa i li agradaria que es duguera a la pràctica. Al País Valencià hi ha qüestions prèvies; a diferència de Catalunya, no és un país vertebrat, el nivell de conscienciació nacional no és el mateix. Si augmentàvem aquesta consciència nacional aleshores la proposta tindria sentit.

Filiberto Crespo, portaveu parlamentari d'Unió Valenciana

Pense que la proposta de província única de Catalunya es anticonstitucional i que en tot cas Convergència i Unió ha de dir ben clar si juga o no a la Constitució.

La mesura és inviable al País Valencià per ser anticonstitucional. Es pot plantejar, clar, però Unió Valenciana creu que no és una proposta madura.

Rita Barberá, portaveu d'AP

No conec el tema més que per la premsa, però no li faig costat perquè està als límits de la Constitució. Quant a si aquesta mesura és o no aplicable al País Valencià, la meua resposta i la del partit polític que represente és que no.

Felipe Guardiola, portaveu parlamentari del PSOE

Judicialment i constitucionalment la proposta és correcta. Ara bé, políticament no sé si serà aprovada, lògicament fa falta el suport de l'estat.

Tècnicament, la mesura sí que és aplicable al País Valencià, però en la pràctica políticament no està plantejat el tema.

Josep-Lluís Carod Rovira, portaveu del grup parlamentari d'ERC

Nosaltres som partidaris de la constitució de Catalunya en província única, aquesta és una reivindicació històrica del catalanisme polític. Hi donem suport perquè representa una disminució dels nivells administratius a Catalunya, sobretot del de l'administració de l'estat.

El tema és també important pel que fa a l'administració de la Generalitat, primer, perquè significaria una descentralització efectiva, fins ara no aconseguida i, segon, perquè permetrà el desplegament territorial de l'administració de la Generalitat.

La proposta presentada per l'Executiu haurà d'anar acompanyada d'una campanya pedagògica que pugui vèncer els recels del centralisme barceloní que hi ha en alguns sectors.